book

ΒΙΒΛΙΟ-ΠΡΟΤΑΣΗ: ΈΛΑ ΜΑΖΙ ΜΟΥ!

FEB 12, 2018

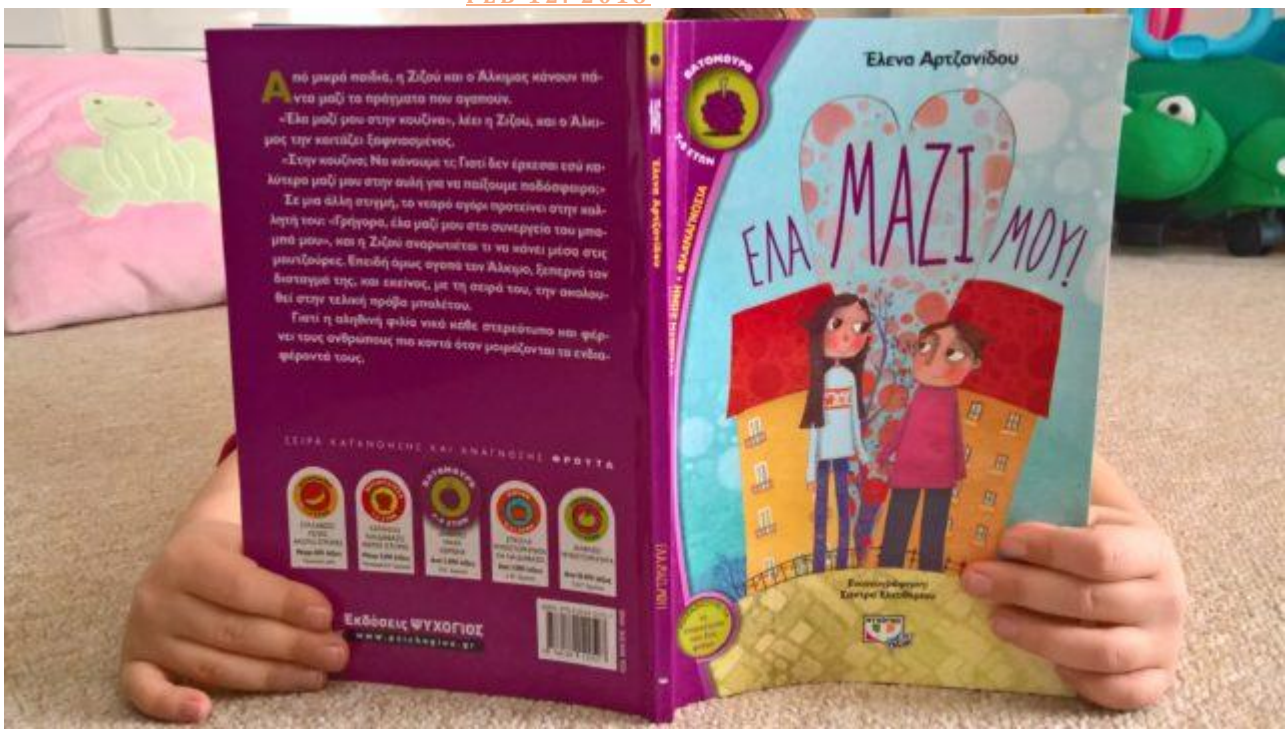

Το βιβλίο ***"Έλα μαζί μου!"*** της συγγραφέως ***Έλενας Αρτζανίδου*** το διαβάσαμε πρόσφατα και μας άρεσε πολύ γιατί μιλάει για την αληθινή φιλία που μπορεί να υπάρχει ανάμεσα σε ανθρώπους διαφορετικού φύλου, με διαφορετικά ενδιαφέροντα και πέρα από κάθε στερεότυπο!

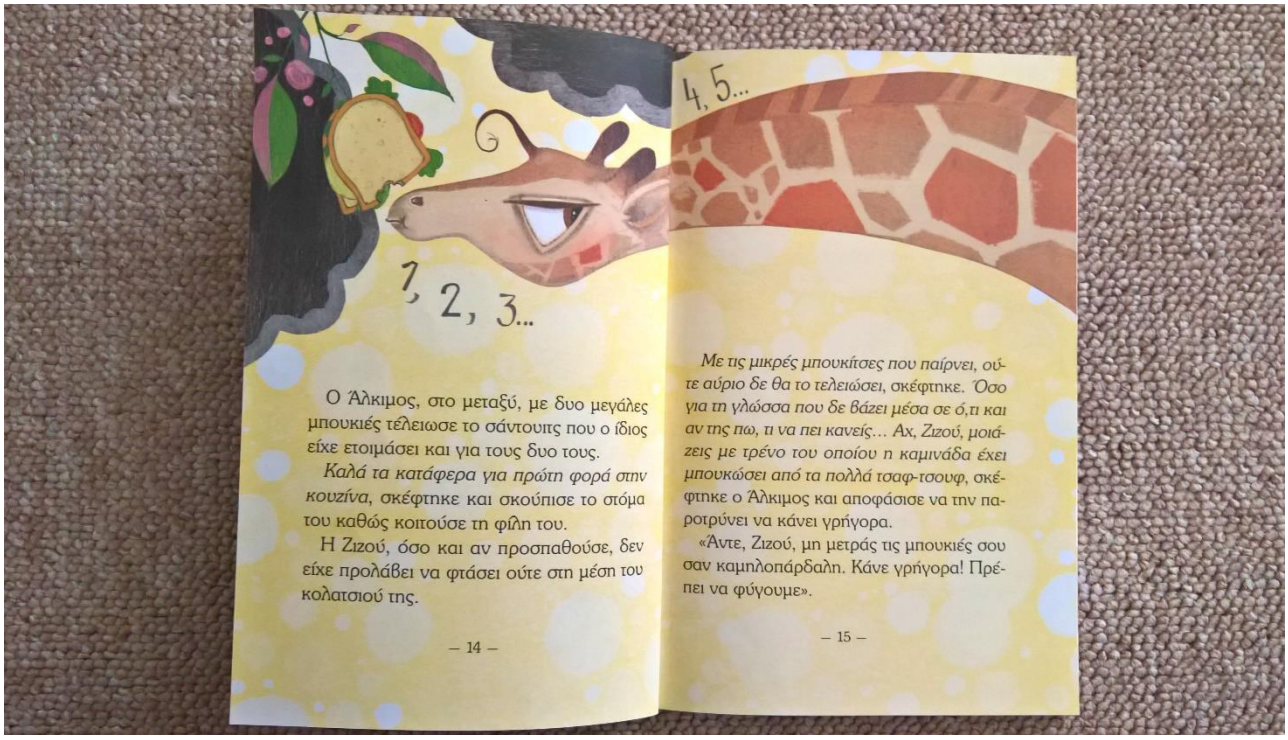

1, 2, 3...

Ο Άλκιμος, στο μεταξύ, με δυο μεγάλες μπουκιές τέλειωσε το σάντουιτς που ο ίδιος είχε ετοιμάσει και για τους δυο τους.

Καλά τα κατάφερα για πρώτη φορά στην κουζίνα, σκέφτηκε και σκούπισε το στόμα του καθώς κοιτούσε τη φίλη του.

Η Ζιζού, όσο και αν προσπαθούσε, δεν είχε προλάβει να φτάσει ούτε στη μέση του κολατσιού της.

— 14 —

4, 5...

Με τις μικρές μπουκίτσες που παίρνει, ούτε αύριο δε θα το τελειώσει, σκέφτηκε. *Όσο για τη γλώσσα που δε βάζει μέσα σε ό,τι και αν της πω, τι να πει κανείς... Αχ, Ζιζού, μοιάζεις με τρένο του οποίου η καμινάδα έχει μπουκώσει από τα πολλά τσαφ-τσουφ*, σκέφτηκε ο Άλκιμος και αποφάσισε να την παροτρύνει να κάνει γρήγορα.

«Άντε, Ζιζού, μη μετράς τις μπουκιές σου σαν καμηλοπάρδαλη. Κάνε γρήγορα! Πρέπει να φύγουμε».

— 15 —

Ο Άλκιμος και η Ζιζού είναι φίλοι κολλητοί. Παντού πάνε μαζί, στο σχολείο, στις βόλτες, στις δραστηριότητες. Ακόμα κι αν τους αρέσουν διαφορετικά πράγματα, καταφέρνουν πάντα να ακολουθούν ο ένας τον άλλον, να γνωρίζουν νέα χόμπι και να διασκεδάζουν. Για παράδειγμα, ο Άλκιμος παρακολουθεί τη Ζιζού να χορεύει μπαλέτο και τη θαυμάζει για τις χορευτικές της φιγούρες, αν και του φαίνεται πολύ κοριτσίστικο. Ενώ η Ζιζού τον ακολουθεί στο συνεργείο του μπαμπά του και τον βοηθάει να μαστορέψει μια μηχανή, παρόλο που δεν της αρέσει καθόλου να λερώνει τα χέρια της με μουτζούρες! Αλλά έτσι είναι οι πραγματικοί φίλοι, *"μπορούν να κάνουν μαζί πράγματα που δεν τους αρέσουν και τόσο, αλλά τα δέχονται επειδή αγαπούν τον κολλητό τους"*!

Η φίλη του έσκασε στα γέλια. «Μέχρι να πεις κύμινο, Άλκιμε, διότι η ρίγανη θέλει την ντομάτα της, την μπριζόλα της...»

«Άσε τα λόγια τώρα και πάρε να δοκιμάσεις», της είπε προσφέροντάς της ένα πλούσια γεμισμένο σάντουιτς. «Τρώγε, γιατί πέρασε η ώρα και...»

«Ξέρω, ξέρω! Μας περιμένει η παρέα για σουτάκια...»

«Κι όμως, δε μας περιμένουν τα παιδιά. Έχω κανονίσει κάτι άλλο για σήμερα! Δε θα σου αποκαλύψω, όμως, τίποτα αν δε φας πρώτα», της είπε όλο μυστήριο.

Έτσι η Ζιζού, αντί να δαγκώνει τις μικρές μπουκίτσες που συνήθιζε, άνοιξε το στόμα της προσπαθώντας να μιμηθεί τον φίλο της.

– 12 –

Στα κορίτσια μου άρεσε το βιβλίο αυτό γιατί κατάλαβαν ότι όταν μια φιλία είναι δυνατή κι αληθινή δεν έχει σημασία εάν είναι ανάμεσα σε ένα αγόρι κι ένα κορίτσι, ούτε εάν δύο παιδιά είναι διαφορετικοί χαρακτήρες και προτιμούν να διασκεδάζουν με τελείως διαφορετικές δραστηριότητες. Σημασία έχει ότι αν αγαπάς τον φίλο σου, είσαι δίπλα του όταν εκείνος σε χρειάζεται, στηρίζεις τις επιλογές του, τον ακολουθείς και βρίσκεις τον τρόπο να διασκεδάσεις κι εσύ μαζί του. Άλλωστε η φιλία φέρνει τους ανθρώπους πιο κοντά και όπως γράφει και η συγγραφέας στην αφιέρωση του βιβλίου της ***"Φίλοι, φίλοι, της καρδιάς μου το φιτίλι"***!

«Μπορείς να με βοηθήσεις δίνοντάς μου τα εργαλεία που θα χρειαστώ. Να ακούσεις όσα θα μας πει ο μπαμπάς μου και να δεις όσα δε φαντάζεσαι. Το ξέρεις πόσο πολύ μου αρέσει να ασχολούμαι με τις μηχανές αυτοκινήτων. Θέλω να δεις από κοντά τι είναι αυτό που με κάνει χαρούμενο. Ετοιμάσου μάλιστα να δεις μια μεγάλη μηχανή που μόλις μας ήρθε και πάνω στην οποία ο μπαμπάς μού κάνει μαθήματα και εξασκούμαι».

«Αχ, βρε Αλκιμάκο! Δε νομίζω πως είναι για μένα αυτός ο χώρος και...»

«Ενώ είναι για μένα η κουζίνα και το ροζ μπλουζάκι σου;» της απάντησε και οι δυο τους ξέσπασαν σε γέλια.

«Καλά λοιπόν, θα έρθω μαζί σου γιατί είμαστε φίλοι. Άλλωστε οι φίλοι μπορούν να κάνουν μαζί και πράγματα που δεν τους αρέσουν, αλλά τα δέχονται επειδή αγαπούν τον κολλητό τους, έτσι, Άλκιμε;»

– 27 –

Συγγραφέας: Έλενα Αρτζανίδου

Εκδότης: Ψυχογιός
Σειρά βιβλίου: Βατόμουρο
Σελίδες: 64
Ηλικία: 7+
Εικονογράφηση: Σάντρα Ελευθερίου
Για να δείτε περισσότερες πληροφορίες για το βιβλίο κάνετε κλικ εδώ και για να το παραγγείλετε κάνετε κλικ εδώ.

«Τι μουρμουρίζεις;» την επανέφερε ο Άλκιμος.

«Τίποτα, τίποτα», του είπε και βιάστηκε να ρωτήσει τον πατέρα του Άλκιμου για κάτι που πήρε το αυτί της να συζητά λίγο πριν αφαιρεθεί και τώρα το κρατούσε στα μουτζουρωμένα χέρια του.

«Και αυτό το μπιζού που κρατάτε σε τι χρειάζεται, κύριε Τέλη;»

Ο Άλκιμος, σκυμμένος πάνω από τη μεγάλη μηχανή μιας Άλφα Ρομέο, ξαφνικά πάγωσε. Δευτερόλεπτα μετά βρήκε τη φωνή του.

«Σιγά, Ζιζού, μην είναι και μπιζουτιέρα. Μπουζί το λένε, μπουζί», επανέλαβε και ξέσπασαν με τον μπαμπά του σε γέλια.

«Καλά τώρα, πώς κάνετε έτσι για ένα λαθάκι;»

Καλό διάβασμα!

Sotiria